

Posvátné místo Maghrebu

TUNISKÉ MĚSTO KAIROUAN

Kairouan leží jen nějakých šedesát kilometrů od pobřežního města Sousse a jeho turistického předměstí Port El Kantaoui. Přesto jej mnozí z tisíců turistů, kteří každoročně navštíví tuniská přímořská letoviska, spolehlivě míjejí.

V pomyslném čtyřlístku nej důležitějších míst islámského světa má Kairouan zvláštní postavení. Na rozdíl od Mekky, Mediny a Jeruzaléma leží jako jediný v Africe a je to nejzápadnější z těchto posvátných duchovních center. Svou polohou upomíná na dobu šíření této víry na západ.

Kroky muslimských poutníků (ale i běžných turistů) směřují v Kairouanu zejména do Velké mešity, zvané Sidi Okba. Založil ji roku 670 islámský velitel Sidi Okba Ibn Nafaa, jeden z blízkých přátel proroka Muhammada. Legenda říká, že když Ibn Nafaa se svými druhy dorazil na místo budoucího města, byl to nehostinný kus země, který

FOTO: PETR ORSÁG

Velká mešita byla založena v 7. století.

ovládali dravé šelmy, hadi a škorpióni. Zůstat zde však družinu přiměly tři zázraky: nález posvátné misky, která kdysi zmizela z Mekky neznámo kam, pramen vody, jenž v pustině vytryskl pod kopyty koně, a fakt, že divoká zvěř se po příjezdu bojovníků stáhla.

Horké vnitrozemí

Skutečnost je však prozaičtější. Podle zjištění odborníků byl Kairouan založen nedaleko rozvalin antického města, které zde stávalo už dávno předtím. V současnosti vnímáme vnitrozemskou polohu města spíš nepříjemně, zvláště v letních měsících zde bývá až nesnesitelné vedro.

V sedmém století však výhodnost pro stavbu města neurčovalo ani tak počasí jako spíš bezpečnost. A Kairouan byl dost daleko od moře (Arabové tehdy nebyli nijak zdatnými námořníky) i od hor ovládaných berberskými kmeny. Díky tomu se město začalo rychle rozvíjet.

Velká mešita ve své současné podobě je dílem 9. století, kdy vznikl minaret ze tří vložených věží – jako odkaz na antické majáky. Při vstupu na nádvoří mešity nezapomeňte na náležitý oděv, muži v krafasech a ženy s odhalenými rameny se dovnitř nedostanou. V poslední době se to většinou ale řeší tak, že vám zapůjčí plášť.

Zmíněný minaret patří k nejstarším dochovaným památkám svého druhu. Sluneční hodiny určují čas modliteb. Pozoruhodný je i otvor čtvercového tvaru uprostřed nádvoří, jímž stéká dešťová voda do nádrže pod ním. Impozantní je modlitební síň, rozčleněná důmyslným systémem opěrných sloupů a oblouků klenoucích se nad nimi. Dovnitř sice mohou jen muslimové, ale vše je vidět i od vstupních dveří. Máte-li zálibu v uměleckém detailu, všimněte si květinových motivů ve výzdobě – i ony upomínají na antickou tradici, z níž stavba vychází.

Zajímavosti

Kromě centra starého Kairouanu stojí za pozornost i **Aghlabovské nádrže na vodu** z 9. století. Vypadají sice spíš jako futuristické vzkazy z budoucnosti, ale jejich původ je spjat s dávnými počátky města. Postavit je nechal princ Abu Ibrahim Ahmed a po svém dokončení tvořily součást systému, jenž zásoboval město vodou. Největší nádrž má v průměru bezmála 130 metrů.

Mauzoleum – svatyně přezdívaná někdy jako Lazebníková mešita. Je v ní pochován Abu Zama el-Belaoui, který byl podle legendy jedním z přátel proroka Muhammada. Neustále s sebou nosil tři prorokovy vousy, odtud přezdívka mešity.

Raqqada – necelých 10 km jižně od Kairouanu leží Raqqada, kde jsou k vidění zbytky někdejšího sídla panovnického rodu Aghlabovců. V bývalém prezidentském paláci je také Národní muzeum islámského umění.

Mešitu drží římské a byzantské pilíře.

Informace

Můžete využít přímého letu s cestovní kanceláří do některé z tuniských destinací. ČSA provozují běžnou linku do hlavního města země Tunisu, ovšem s přestupem.

Autentické staré město

Celé staré město si dodnes, navzdory turistům, zachovalo výrazný punc autenticity. Na kryté tržnici potkáte převážně místní obyvatele. Jejich hádky a smlouvání o ceny koberců, hlasité vyvolávání cen ryb a masa i desítky vůní, které vám budou kroužit u nosu, to jsou zážitky, které s opuštěním města nezmizí. A propos koberce – tradice jejich tkaní je v Kairouanu dlouhá, tkalcovských dílen je ve městě celá řada. ■

PETR ORSÁG

IN magazín Hospodářských novin • Šéfredaktor listu: Petr Šimůnek • IN magazín: Tomáš Wehle (vedení), Libor Ševčík, Tereza Hromádková, Kateřina Hovorková, Zuzana Michálková (grafika) • Redakce: Dobrovského 25, 170 55 Praha 7, mail: in.hn@economia.cz, telefon: 233 073 071, fax: 233 072 060 • Příjem inzerce: Inzertní oddělení Economia a.s., Dobrovského 25, 170 55 Praha 7, telefon: 233 071 782 • Tisk: Moraviapress, a. s., Břeclav • Samostatně neprodejné